

[Hans Rasmussen.]

duktion, der skal til, for at vi kan få orden i vor valutakasse.

De gennemsnitlige understøttelsessatser, heri indberegnet huslejhjælp, brændselshjælp og børnetilskud, andrager ca. 15 kr. pr. dag. Alt i alt er der i 1955-56 udbetalt ca. 294 mill. kr. til understøttelse af ledige. Det er tal, som jeg synes er manende, og som siger lidt om den samfundsulykke, arbejdsledigheden er.

Hvilke opgaver kunne der ikke sættes i gang, hvis samme beløb kunne anvendes til produktionsmæssige formål! Vi bør sikkert erkende, at alle positive kræfter såvel i erhvervslivet som her i det høje folketing må samle sig mere om beskæftigelsesproblemerne, således at enhver, der kan og vil arbejde, kan få ret til at arbejde og dermed underholde sig og sin familie uden at ty til hjælp noget sted fra, heller ikke fra samfundet.

Det beløb, som arbejdsgiverne betaler til den nye sygelønsfond, og som udgør 2 øre pr. time eller 44 kr. pr. år, står heller ikke i noget rimeligt forhold til de 38 kr., som bidraget til en helårsbeskæftiget arbejder udgør. De hidtil foretagne udregninger i hovedorganisationernes sygelønsudvalg udmunder i, at sygedagene pr. arbejder gennemsnitligt andrager 4½ dag pr. år. Dog må det her tilføjes, at der er 6 karensdage i hvert enkelt sygdomstilfælde. Hvad angår arbejdsløshed, må man beklageligvis konstatere gennemsnitligt 31 dage pr. år pr. medlem. Det vil altså sige, at arbejdsgiverne betaler ca. 44 kr. for at dække deres arbejdere under opståede sygeperioder, medens der efter lovforslaget kun skal betales 38 kr. pr. helårsarbejder, og arbejdsgivere ved land- og skovbrug samt fiskeri skal kun betale 7 kr. 50 øre pr. helårsbeskæftiget arbejder.

Disse oplysninger tjener til nærmere overvejelse. Faktisk burde vi komme derhen, at ligesom arbejdsgiverne er blevet mere interesserede i at dække vederlag for deres egne sygeramte arbejdere, burde de samme arbejdsgivere, der dog er interesseret i, at arbejdskraften står parat og er mobil i det øjeblik, man har anvendelse for den, også være interesseret i denne arbejdskrafts hele trivsel.

Jeg har meget godt set, at Dansk Arbejds-

giverforening har protesteret over for det fremsatte lovforslag. Jeg synes imidlertid, at arbejdsgiverne mere skulle glæde sig over, at de indtil nu er sluppet så billigt, som de er, og derfor synes jeg ikke, der er så forfærdelig meget at protestere imod, fordi man nu skal registrere disse satser, så de kommer i overensstemmelse med de pristigninger, der er foregået.

Selv om vi ikke kommer uden om, at borgerne som helhed må bidrage til at formindske de sociale onder, som den nuværende samfundsform medfører, ville det sikker være heldigt, om produktionsmidlernes indehavere i højere grad, end tilfældet er i dag, blev interesseret i arbejdskraftens beskæftigelse. Helt naturligt ville det ikke være, om arbejdernes økonomiske, sociale og arbejdsmæssige mobilitet i højere grad hang sammen med produktionens almindelige vilkår. Dette sidste ligger vel uden for forslaget, men er dog en betragtning, som man mange steder uden for dette land på det moderne arbejdsmarked beskæftiger sig med og anlægger sin arbejdsmarkedspolitik efter.

Selv om jeg personlig finder, at forskellige nydannelser i arbejdsløshedsfondens virkemoder ville være at foretrække, er jeg dog klar over, at regeringsforslaget for nærværende har trukket grænsen op til det politisk mulige, og med henvisning hertil kan jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig fremme i det høje ting.

Lorentzen: Jeg vil indrømme, at da jeg sad og hørte på det ærede medlem hr. Hans Rasmussens tale, var jeg noget forundret over, hvor meget han kunne drage ind under et sådant lovforslag, men det er nok min fantasi, der ikke er tilstrækkelig til at sætte alle mulige betragtninger i forbindelse med dette lovforslag. Jeg forstod også på det ærede medlem, at han åbenbart havde læst professor Zeuthens betragtninger over, at landmændene skulle betale noget større bidrag på grund af den større arbejdsløshed, der var på landet. Det kan være, vi hører mere om det her i dag, det ved jeg ikke, men jeg kender godt den betragtning. Jeg skal imidlertid prøve på, så vidt det er gørligt, at holde mig til selve lovforslaget.

I bemærkningerne til lovforslaget får vi at